



Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-456/11

**Gothaer Allgemeine Versicherung AG și alții
împotriva
Samskip GmbH**

(cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Bremen)

„Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolele 32 și 33 — Recunoașterea hotărârilor judecătorești — Noțiunea «hotărâre» — Efectele unei hotărâri judecătorești asupra competenței internaționale — Clauză atributivă de competență”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 noiembrie 2012

1. *Cooperare judiciară în materie civilă — Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul nr. 44/2001 — Recunoașterea și executarea hotărârilor — Noțiunea de hotărâre — Hotărâre de declinare de competență în temeiul unei clauze atributive de competență — Includere*

[Regulamentul nr. 44/2001 al Consiliului, considerentele (2), (6), (16) și (17) și art. 32]

2. *Cooperare judiciară în materie civilă — Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul nr. 44/2001 — Recunoașterea și executarea hotărârilor — Hotărâre de declinare de competență în temeiul unei clauze atributive de competență — Recunoaștere atât a dispozitivului, cât și a motivării hotărârii*

(Regulamentul nr. 44/2001 al Consiliului, art. 32 și 33)

1. Articolul 32 din Regulamentul nr. 44/2001 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că vizează de asemenea o hotărâre prin care instanța unui stat membru își declină competența în temeiul unei clauze atributive de competență, independent de calificarea unei astfel de hotărâri potrivit dreptului unui alt stat membru.

Necesitatea unei astfel de interpretări a noțiunii de hotărâre, care trebuie efectuată în mod autonom, este confirmată, pe de o parte, de obiectivele Regulamentului nr. 44/2001, astfel cum sunt enunțate în considerentele (2) și (6) ale acestui regulament, care urmăresc simplificarea formalităților de recunoaștere și de executare a hotărârilor și, respectiv, libera circulație a acestora și, pe de altă parte, de principiul încrederii reciproce între instanțe care, potrivit considerentelor (16) și (17), inspiră sistemul instituit prin Regulamentul nr. 44/2001.

Astfel, s-ar aduce atingere acestei încrederi reciproce dacă o instanță a unui stat membru ar putea refuza să recunoască o hotărâre prin care o instanță dintr-un alt stat membru și-a declinat competența în temeiul unei clauze atributive de competență. A admite ca o instanță dintr-un stat membru să poată refuza recunoașterea unei astfel de hotărâri ar fi în contradicție cu sistemul instituit

prin Regulamentul nr. 44/2001, întrucât un astfel de refuz ar fi susceptibil să compromită funcționarea eficientă a normelor enunțate în capitolul II din acest regulament, referitoare la repartizarea competenței între instanțele statelor membre.

(a se vedea punctele 25-29 și 32 și dispozitiv 1)

2. Articolele 32 și 33 din Regulamentul nr. 44/2001 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretate în sensul că instanța în fața căreia se invocă recunoașterea unei hotărâri prin care instanța unui alt stat membru și-a declinat competența în temeiul unei clauze atributive de competență este legată de constatarea referitoare la validitatea acestei clauze, care figurează în motivarea unei hotărâri rămase definitivă prin care acțiunea este declarată inadmisibilă.

Astfel, a admite ca instanța statului membru solicitat să poată considera drept nulă clauza atributivă de competență pe care instanța statului membru de origine a recunoscut-o ca valabilă ar fi în contradicție cu interdicția revizuirii hotărârii pe fond, prevăzută la articolul 36 din Regulamentul nr. 44/2001, în special în împrejurări în care această din urmă instanță ar fi putut aprecia că era competentă în lipsa acestei clauze. În cea din urmă ipoteză, o asemenea constatare din partea instanței statului membru solicitat ar repune în discuție nu numai concluzia intermediară a instanței statului membru de origine cu privire la validitatea clauzei atributive de competență, ci și hotărârea ca atare a acestei instanțe de înlăturare a propriei competențe.

În plus, noțiunea de autoritate de lucru judecat în dreptul Uniunii, care este relevantă pentru a determina efectele pe care le produce o astfel de hotărâre, nu se referă numai la dispozitivul hotărârii judecătorești în cauză, ci se extinde și la motivarea acesteia, care constituie suportul necesar al dispozitivului său și, din această cauză, nu poate fi disociată de acesta din urmă.

(a se vedea punctele 38, 40 și 43 și dispozitiv 2)